

Vereség

*Nagyon szeretsz Nagyon szeretlek
Törvényszerű a kettős vereség
Válunk Leszünk reménytelen
hívójelek a képzelet mögötti égen
Anyáink talpig feketében
Világ szemhéja ráncsukódik
a sírásuktól vörös ég*

Causa sui

*A végtelen számú dimenziójú
tér is (bár képzelt tér csak:)
kaloda,
a lét nem érthető,
mert önmaga oka,
a csillagász őslévese
emészthetetlen kotyvalék,
a teremtés mítoszai
guruló vaskarikák fából*

*anyagból vagyunk és halálból
az Isten nem hagyott reánk tudást*

SIMAI MIHÁLY

Szegénység szürke angyala

*Jön a szegénység szürke angyala.
Zálogba adta szárnyait.
Biceg . . .*

*A kukák szája im, megnyittatik.
De bennük csak a beszédeitek . . .*

*Csak az egymást gyalázó tramm-tra-ramm,
Csak a holdsarlót kormozó konok
füstölgés.*

*Csak az örjöngő bazár,
hol istenül sok régi nagyvezír . . .*

— És a krisztusi ostor nem suhog;
de ripacshangon harsog a parancs:
„el innét, koldusok!”

Ahány kapu van, mind bezáratik ...
Zuhognak a Mindenségmostoha
vad árnyai

— s te szárnyatlan vacogsz,
kirekesztettek árva angyala.

Jöjj hát be hozzám,
hívesítsd szívem,
szegény szegénység, hívséges hívem;
kölyökkorom bús, éhes angyala ...

Megtört vagy, mint anyám,
s megannyi más anya.

Fonnyadt fejed fölött
kísértet-glória
a régi otthonok
szegényszaga.

Kísértet-glória ...?
— vagy robbanó elegy?!
HOGY ÚGY VAN! — az igazság
vakká szegényedett ...
HOGY ÚGY VAN!! — a szabadság
bénult-karú szegény-
legény — — — ki hozza hát föl
az ezredvégi fényt ...?!!

... ég sárkányszájban szénné
reményünk, kenyerünk ...
A szörnyek közé, szegénység
neked kell lemerülnöd
— s ki tudja: az a fölbukó arc
Te léssz-e majd

vagy maga az Ördög?!...?!

Atlantisz

még pillantásod paradicsomában
még hosszú hajad zászlaja alatt

még nézni vállad vonalát

s már látni

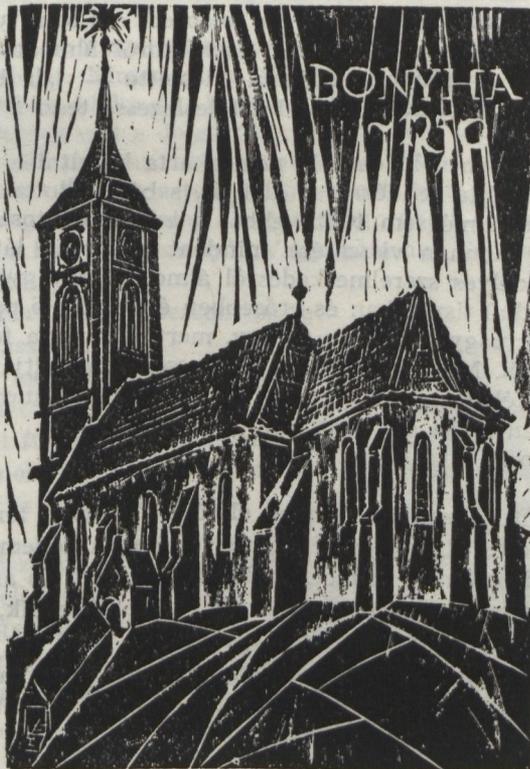
hátad mögött a sors lángpallosát

már tudni hogy — a torz lejtőn a lucskos
homokban süppedezve majd — — a szörnyek
koptatta véres kőhasábokon
. . . . +

egy égő lélek egy kiégett testtel
belehátrál — zúg sistereg a tenger

aztán a csend
aztán a lent
mímelni álmot végtelent

mívelni elmerült csodákat
s kivenni hajdanvolt szobánkat
Atlantiszban — — onnét üzeni: várlak!

MOLNÁR DÉNES METSZETE